

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. birželio 8 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas kapitalo judėjimas – SESV 63 ir 65 straipsniai – Dovanojimo mokesčiai – Nacionalinėje teritorijoje esančio nekilnojamojo turto dovanojimas – Nacionalinės teisės normos, pagal kurias rezidentams taikoma didesnė neapmokestinamoji suma nei nerezidentams – Numatyta pasirinktina tvarka, pagal kuri kiekvienam asmeniui, gyvenančiam Europos Sąjungos valstybėje narėje, gali būti taikoma didesnė neapmokestinamoji suma“

Byloje C-479/14

dėl *Finanzgericht Düsseldorf* (Düsseldorfio finansų teismas, Vokietija) 2014 m. spalio 22 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2014 m. spalio 28 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Sabine Hünnebeck

prieš

Finanzamt Krefeld

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas R. Silva de Lapuerta, teisėjai A. Arabadjiev, J.-C. Bonichot, S. Rodin ir E. Regan (pranešėjas),

generalinis advokatas: M. Wathelet,

posėdžio sekretorius: C. Strömholm, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2015 m. gruodžio 16 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- S. Hünnebeck, atstovaujamos advokato M. Sarburg,
 - Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir K. Petersen,
 - Europos Komisijos, atstovaujamos M. Wasmeier, W. Roels ir B.-R. Killmann,
- susipažinęs su 2016 m. vasario 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada, priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 63 straipsnio 1 dalies ir 65 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Sabine Hünnebeck ir *Finanzamt Velbert* (Krefeldo mokesčių inspekcija) ginčą dėl dovanojamo turto mokesčio, mokėtino už Vokietijoje esančio

žemės sklypo dovanojimui, apskaitinavimui.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Pagal 1988 m. birželio 24 d. Tarybos direktyvos 88/361/EEB dėl Sutarties 67 straipsnio [panaikinto Amsterdamo sutartimi] įgyvendinimo (OL L 178, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 10) 1 straipsnis:

„1. Nepažeisdamos toliau pateikiamų nuostatų, valstybės narės panaikina kapitalo judėjimo tarp asmenų, gyvenančių valstybėse narėse, apribojimus. Šios direktyvos taikymui palengvinti kapitalo judėjimui skirstomi pagal I priede pateiktą nomenklatūrą.

2. Pervedimai, susiję su kapitalo judėjimais, atliekami tomis pačiomis valiutų keitimo kurso sąlygomis kaip ir su einamaisiais sandoriais susiję mokėjimai.“

4 Tarp Direktyvos 88/361 I priede išvardytų kapitalo judėjimo rūšių šio priedo XI skyriuje „Asmeninio kapitalo judėjimai“, be kita ko, minimos dovanos ir labdara.

Vokietijos teisė

5 1997 m. vasario 27 d. Paveldimo ir dovanojamo turto mokesčio įstatymo (*Erb-schaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz*) (BGBl. 1997 I, p. 378), pastarųjų kartų iš dalies pakeistame 2011 m. gruodžio 7 d. įstatymo (BGBl. I, 2011, p. 2592) 11 straipsniu (toliau – *ErbStG*), 1 straipsnyje „Apmokestinami sandoriai“ nustatyta:

„1. Paveldimo (dovanojamo) turto mokesčiu apmokestinami:

- 1) įgijimas mirties atveju;
- 2) dovanojimas *inter vivos*;
- 3) tiksliniai perleidimai;

<...>

2. Jeigu nenustatyta kitaip, šio įstatymo nuostatos dėl įgijimo mirties atveju taikomos ir dovanojimo sandoriams, ir tiksliniams perleidimams, o dovanojimo sandoriams taikomos nuostatos taip pat taikomos tiksliniams perleidimams tarp gyvų asmenų.“

6 *ErbStG* 2 straipsnyje „Asmeninio mokesčio prievolė“ nustatyta:

„1. Prievolė mokėti mokestį atsiranda:

1) 1 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose numatytais atvejais – visam įgyjamam turtui, kai palikėjas mirties dieną, dovanotojas dovanojimo sandorio įvykdymo momentu arba įgijėjas prievolės mokėti mokestį atsiradimo momentu (9 straipsnis) yra Vokietijos rezidentai (neribota mokesčio prievolė). Vokietijos gyventojais laikomi:

- a) fiziniai asmenys, turintys nuolatinę ar prastą gyvenamąją vietą nacionalinėje teritorijoje,
- b) Vokietijos piliečiai, kurie ne ilgiau kaip penkerius metus nuolat gyveno užsienyje ir neturėjo gyvenamosios vietos nacionalinėje teritorijoje,

<...>

3) visais kitais atvejais, nepažeidžiant 3 dalies, – gyjamam turtui, kurį sudaro nacionalinėje teritorijoje esantis turtas pagal *Bewertungsgesetz* [Vertinimo įstatymas, toliau – *BewG*] 121 straipsnį (ribota mokestinė prievolė).

<...>

3. Gijįjo prašymu visam gyjamam turtui, kuris pagal [BewG] 121 straipsnį laikomas nacionalinėje teritorijoje esančiu turtu (1 dalies 3 punktas), taikoma neribota mokestinė prievolė, kai palikįjo gyvenamoji vieta jo mirties dieną, dovanotojo – dovanojimo sandorio vykdymo momentu arba Gijįjo – prievolės mokėti mokestį atsiradimo momentu (9 straipsnis) yra Europos Sąjungos valstybėje narėje arba valstybėje, kurioje taikomas [1992 m. gegužės 2 d.] Europos ekonominės erdvės susitarimas (OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 52 t., p. 3, toliau – EEE)]. Kelių turto objektų, to paties asmens gyty per dešimt metų iki turto perdavimo ir per dešimt metų po perdavimo, vertę taip pat visiškai apmokestinama ir sudedama pagal 14 straipsnį.. <...> “

7 ErbStG 14 straipsnio „Atsižvelgimas į anksčiau gyty turtą“ 1 dalyje nustatyta:

„Kelių per dešimt metų to paties asmens tam pačiam Gijįjui perduotų turto objektų vertę skaičiuojama pridendant prie paskiausio gyto turto objekto vertės ankstesnį ankstesnį Gijimį vertę. Iš visai sumai tenkančio mokesčio atimamas mokestis, kuris būtų tekęs ankstesniems Gijimams pagal asmeninę Gijįjo padėtį ir remiantis paskutinio Gijimo momentu galiojusiomis teisės nuostatomis. <...> “

8 ErbStG 15 straipsnio „Mokestinės klasės“ 1 dalyje numatyta:

„Remiantis asmeniniu Gijįjo santykiu su palikįju ar dovanotoju, skiriamos tokios trys mokestinės klasės:

I mokestinė klasė:

- 1) sutuoktinis ir partneris,
- 2) vaikai ir sutuoktinio vaikai,

<...>“

9 16 straipsnyje „Neapmokestinamosios sumos“ nustatyta:

„1. Neribotos mokestinės prievolės atvejais (2 straipsnio 1 dalies 1 punktas ir 3 dalis) paveldimo turto mokesčiu neapmokestinamas

- 1) sutuoktinio ir partnerio gyjamas turtas, kurio vertė siekia iki 500 000 EUR;
- 2) vaikų, kaip jie suprantami pagal I mokestinės klasės 2 punktą, ir mirusių vaikų vaikų, kaip jie suprantami pagal I mokestinės klasės 2 punktą, gyjamas 400 000 EUR vertės turtas;

<...>

2. Ribotos mokestinės prievolės atvejais (2 straipsnio 1 dalies 3 punktas) taikoma ne 1 dalyje nurodyta neapmokestinamoji suma, o 2 000 EUR dydžio neapmokestinamoji suma.“

10 1991 m. vasario 1 d. paskelbtos redakcijos *BewG (BGBl. I, 1991, p. 230)* 121 straipsnyje „Nacionalinėje teritorijoje esantis turtas“, pastarąjį kartą iš dalies pakeistame 2011 m. gruodžio 7 d. įstatymo 10 straipsniu, nustatoma:

„Nacionalinėje teritorijoje esantį turtą sudaro:

- 1) nacionalinėje teritorijoje esantis žemės ir miškas, kurio paskirties turtas;
- 2) nacionalinėje teritorijoje esantis nekilnojamasis turtas;

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

11 S. Hünnebeck ir jos dvi dukros yra Vokietijos pilietės. Jos gyvena Glosteršyre (Jungtinė Karalystė). Nuo 1996 m. S. Hünnebeck nebegyvena Vokietijoje. Jos dukros Vokietijoje niekada negyveno.

12 S. Hünnebeck buvo Diuserdorfe (Vokietija) esančio žemės sklypo bendrasavininkė, jai priklausė pusė šio sklypo. 2011 m. rugsėjo 20 d. notariškai patvirtinta sutartimi ji šio ploto dalį padalijo pusiau ir atitinkamai įgytas dalis perleido savo dukroms. Pagal šią sutartį ji privalėjo sumokėti taikytiną dovanojimo mokestį. 2012 m. sausio 12 d. advokatas Hendrik Jansen, kaip papildomas nepilnametės dukters globėjas, patvirtino 2011 m. rugsėjo 20 d. sutartyje padarytus pakeiskimus.

13 Dviem 2012 m. gegužės 31 d. pranešimais Krėfeldo mokesčių inspekcija nurodė S. Hünnebeck sumokėti dovanojimo mokestį už kiekvienai dukrai perleistas aptariamo žemės sklypo dalis – po 146 509 EUR už dalį. Nustatydamą dovanojimo mokestį ši inspekcija iš ribotai apmokestinamų asmenų atitinkamos įsigyto turto vertės atėmė 2 000 EUR neapmokestinamą sumą.

14 S. Hünnebeck pateikė administracinį skundą, siekdama, kad dėl kiekvienos dalies, perleistos jos vaikams, būtų pripažinta jos teisė į 400 000 EUR dydžio neapmokestinamąją sumą, suteikiamą neribotai apmokestinamiems asmenims pagal *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalies 1 punktą. Teismas skundą atmetė. Dėl šio atmetimo S. Hünnebeck kreipėsi į *Finanzgericht Düsseldorf* (Diuserdorfo finansų teismas, Vokietija) su ieškiniu reikalaudama taikyti tokį neapmokestinamąją sumą. Šiame teisme S. Hünnebeck teigia, kad ji mokesčių įstaigoms nepateikė prašymo taikyti neapmokestinamąją sumą pagal *ErbStG* 2 straipsnio 3 dalį, nes ši nuostata, įsigaliojusi jau įvykdžius dovanojimo sandorį, jai netaikoma ir pareigoja atsižvelgti į ankstesnius dovanojimo sandorius, įvykdytus prieš pagrindinę bylą nagrinėjamą sandorį.

15 Krėfeldo mokesčių inspekcija minėtame teisme teigia, kad pagal *ErbStG* 2 straipsnio 3 dalį garantuojamas visiškas vienodas požiūris į neribotai ir ribotai apmokestinamus asmenis.

16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja dėl *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalies 1 punkto, įskaitant kai jis siejamas su šio įstatymo 2 straipsnio 3 dalimi, atitikties SESV 63 straipsnio 1 daliai ir 65 straipsniui.

17 Šis teismas pažymi, kad 2010 m. balandžio 22 d. Sprendime *Mattner* (C-510/08, EU:C:2010:216) Teisingumo Teismas išreiškė savo nuomonę dėl *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalies, kuri suformuluota praktiškai identišškai kaip ir pagrindinėje byloje nagrinėjamos nuostatos versija, atitikties Sąjungos teisei. Jis mano, kad atsižvelgiant vien į šį sprendimą ieškinį, su kuriuo į jį kreiptasi, reikia patenkinti, nes Sąjungos teisė draudžia kartu taikyti *ErbStG* 2 straipsnio 1 dalies 3

punkt? ir 16 straipsnio 2 dal?, pagal kuriuos S. Hünnebeck ir jos dukroms buvo pritaikyta 2 000 EUR dydžio neapmokestinamoji suma, nes S. Hünnebeck ir jos dukros nagrin?jamo dovanojimo sandorio ?vykdymo dien? gyveno Jungtin?je Karalyst?je, nors, jei dovanotoja ar ?gij?jos t? pa?i? dien? b?t? gyvenusios Vokietijoje, pagal *ErbStG* 2 straipsnio 1 dalies 1 punkto a papunkt?, siejam? su 15 straipsnio 1 dalimi ir 16 straipsnio 1 dalies 2 punktu, ši neapmokestinamoji suma b?t? buvusi 400 000 EUR dydžio.

18 Vis d?lto prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui kyla klausimas, ar Vokietijos ?statym? leid?jui sureagavus ? 2010 m. balandžio 22 d. Sprendim? *Mattner* (C?510/08, EU:C:2010:216) ir pri?mus *ErbStG* 2 straipsnio 3 dal?, ši išvada kaip nors pasikeist?.

19 Remdamasis teismo praktika, ?tvirtinta 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendime *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C446/04, EU:C:2006:774, 162 punktas), 2010 m. kovo 18 d. Sprendime *Gielen* (C440/08, EU:C:2010:148, 53 punktas) ir 2013 m. vasario 28 d. Sprendime *Beker* (C?168/11, EU:C:2013:117, 62 punktas), šis teismas pažymi, jog, nors Teisingumo Teismas dar n?ra nusprend?s d?l šio klausimo, vis d?lto jis man?, kad nacionalin?s teis?s aktas gali b?ti nesuderinamas su S?jungos teise, kai jo taikymas yra pasirinktinis. Tod?l prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas mano, kad tik?tina, jog ?traukus ? *ErbStG* 2 straipsnio 3 dal? nebuvo panaikintas *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalies nesuderinamumas su S?jungos teise, nes apmokestinamajam asmeniui nepateikus jokio prašymo automatiškai taikoma *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalis.

20 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas taip pat abejoja d?l *ErbStG* 2 straipsnio 3 dalyje nustatytos taisykl?s atitikties S?jungos teisei.

21 Viena vertus, pagal ši? nuostat? ?gij?jas gali prašyti jam pritaikyti didesn? neapmokestinam?j? sum? tik tuomet, jei turto palik?jas mirties dien?, dovanotojas arba ?gij?jas turto ?gijimo dien? gyveno Europos S?jungos valstyb?s nar?s teritorijoje arba valstyb?je, kurioje taikomas EEE susitarimas, nors Teisingumo Teismas savo 2013 m. spalio 17 d. Sprendime *Welte* (C?181/12, EU:C:2013:662) nusprend?, kad pagal S?jungos teis? draudžiamos tokios valstyb?s nar?s teis?s nuostatos d?l dovanojamo turto mokes?io nustatymo, kuriose numatyta, kad neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo baz?s šios valstyb?s teritorijoje esan?io nekilnojamojo turto objekto dovanojimo atveju, jeigu turto palik?jas mirties dien? ir ?gij?jas turi nuolatin? gyvenam?j? viet? kitoje valstyb?je nar?je, yra mažesn? nei neapmokestinamoji suma, kuri taikoma, jeigu bent vieno iš j? gyvenamoji vieta tuo metu b?t? buvusi min?toje valstyb?je nar?je.

22 Kita vertus, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas konstatuoja, kad *ErbStG* 2 straipsnio 3 dalies antras sakiny? ?pareigoja apmokestinti vis? turt?, iš to paties asmens ?gyt? per dešimt met? prieš ir dešimt met? po nagrin?jamo turto ?gijimo, apmokestinamas sumas susumuojant pagal *ErbStG* 14 straipsn?. Taigi *ErbStG* 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyt? apmokestinam?j? asmen? atveju neapmokestinamoji suma yra susijusi su visu to paties asmens per dešimt met? ?gytu dovanojamu turtu, o šioje 2 straipsnio 3 dalyje nurodyt? apmokestinam?j? asmen? atveju atsižvelgiama ? 20 met? laikotarp?.

23 Tokiomis aplinkyb?mis *Finanzgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo finans? teismas) nutar? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui š? prejudicin? klausim?:

„Ar SESV 63 straipsnio 1 dalis, siejama su 65 straipsniu, aiškintina taip, kad pagal j? draudžiamos valstyb?s nar?s teis?s normos, kuriose numatyta, kad apskai?iuojant dovanojamo turto mokest? neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo baz?s šios valstyb?s teritorijoje esan?io žem?s sklypo dovanojimo atveju, jeigu dovanojimo sandorio ?vykdymo momentu dovanotojas ir apdovanotasis turi nuolatin? gyvenam?j? viet? kitoje valstyb?je nar?je, yra mažesn? nei

neapmokestinamoji suma, kuri būtų buvusi taikoma, jeigu bent vienas iš jų tuo laikotarpiu būtų turėjęs gyvenamąjį vietą pirmoje valstybėje narėje, net ir tuomet, jei kitose valstybės narės teisės normose numatyta, kad apdovanojimo prašymu taikoma (didesnė) neapmokestinamoji suma (kai įskaičiuojamas visas iš dovanotojo dešimt metų prieš dovanojimą ir dešimt metų po jo įgytas turtas)? “

Dėl prejudicinio klausimo

Pirminės pastabos

24 Pirma, primintina, kad Vokietijos įstatymų leidėjo nustatytą tvarką, pagal kurią apskaičiuojant dovanojamo turto mokesčius neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo bazės šios valstybės teritorijoje esančio nekilnojamojo turto dovanojimo atveju yra mažesnė, kai dovanotojas ir apdovanotasis dovanojimo sandorio vykdymo dieną gyvena kitoje valstybėje narėje, nei neapmokestinamoji suma, kuri būtų taikoma, jei bent vienas iš jų tą pačią dieną būtų gyvenęs pirmoje valstybėje narėje, Teisingumo Teismas 2010 m. balandžio 22 d. Sprendime *Mattner* (C-510/08, EU:C:2010:216) pripažino nepateisinamu laisvo kapitalo judėjimo apribojimu ir taip pat priėmė 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimą *Komisija / Vokietija* (C-211/13, EU:C:2014:2148), kuriame pripažino įsipareigojimą nevykdyti.

25 Šioje byloje nagrinėjama, kad ši apmokestinimo tvarka visuomet taikoma, kai dovanojimo sandorą vykdo nerezidentai ir apdovanotasis nėra pateikęs prašymo taikyti didesnę neapmokestinamąją sumą. Joks Teisingumo Teismo turimas bylos medžiagos dokumentas neleidžia konstatuoti, kad nagrinėjant šį prašymą priimti prejudicinį sprendimą minėtą apmokestinimo tvarką reikia vertinti kitaip.

26 Taigi, nacionalinių įstatymų leidėjas paliko galioti šią apmokestinimo tvarką, bet iš dalies pakeitė *ErbStG* 2 straipsnį, į jį įterpdamas 3 dalį, pagal kurią tuomet, kai dovanojimo sandorą sudaro nerezidentai, apdovanotasis gali prašyti taikyti didesnę neapmokestinamąją sumą, kuri numatyta taikyti dovanojimo sandoriams, kurių bent viena šalis yra rezidentas.

27 Antra, reikia sukonkretinti šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalyką.

28 Pirma, pažymėtina, kad Komisija teigia, jog *ErbStG* sąlyga, pagal kurią įgyjami nerezidentai gali prašyti taikyti didesnę neapmokestinamąją sumą tik tuomet, jei įgyjas arba dovanotojas gyvena Sąjungos valstybėje narėje arba valstybėje, kurioje taikomas EEE susitarimas, prieštarauja Teisingumo Teismo praktikai, suformuluotai 2013 m. spalio 17 d. Sprendime *Welte* (C-181/12, EU:C:2013:662), nes tokia neapmokestinamoji suma netaikoma, kai dovanotojas ir įgyjas gyvena trečiojoje valstybėje.

29 Nors klausimo formuluotėje aiškiai nedaroma nuorodos į šį nagrinėjamo nacionalinės teisės normas aspektą, iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šiuo klausimu taip pat turi abejonių dėl nacionalinės teisės akto atitikties Sąjungos teisei.

30 Vis dėlto primintina, kad, nors nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės išaiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytas faktines aplinkybes ir teisinį pagrindą, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma svarbos prezumpcija, nacionalinio teismo pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas gali atmesti, jei yra akivaizdu, jog prašymas išaiškinti Sąjungos teisę visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema yra hipotetinė arba kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ar teisiniai pagrindai, kurie yra būtini, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (šiuo klausimu žr. 2013 m. vasario 28 d. Sprendimo *Beker*, C-168/11, EU:C:2013:117, 19 punktą ir

jame nurodyt? teismo praktik?).

31 Šiuo atveju negin?ytina, kad ir S. Hünnebeck, ir jos dvi dukros, nagrin?jamo turto ?gij?jos, t? dien?, kai buvo ?vykdytas dovanojimo sandoris, gyveno Jungtin?je Karalyst?je.

32 Šiomis aplinkyb?mis, kadangi šio sprendimo 28 punkte nurodyta atitikties problema n?ra susijusi su pagrindin?s bylos aplinkyb?mis, ji yra hipotetin? ir šioje byloje Teisingumo Teismas d?l jos neturi pateikti atsakymo.

33 Antra, nesutariama d?l nagrin?jamos nacionalin?s teis?s normos aiškinimo kiek tai susij? su laikotarpiu, ? kur? turi b?ti atsižvelgta siekiant susumuoti dovanojamo turto vertes *EsrStG* 2 straipsnio 3 dalyje nurodytu atveju.

34 Taigi, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas mano, kad min?tu atveju apmokestinamoji baz?, kuriai taikoma nurodyta neapmokestinamoji suma, atitinka bendr? per 20 met? padovanoto turto vert?, o tuomet, kai dovanotojas arba ?gij?jas gyvena Vokietijoje, ši apmokestinamoji baz? atitinka bendr? per dešimt met? padovanoto turto vert?.

35 Ta?iau Vokietijos vyriausyb? gin?ija š? *ErbStG* 2 straipsnio 3 dalies ir 14 straipsnio aiškinim?. Šios vyriausyb?s manymu, tiek tuomet, kai dovanojimo sandorio šalys yra nerezidentai, tiek tuomet, kai bent viena šio sandorio šalis yra rezidentas, turto, padovanoto per dešimt met? iki šio paskutinio dovanojimo, vert?s susumuojamos. Ta?iau tuo atveju, kai šios nuostatos taikomos ?gij?jo prašymu, apmokestinamas visas per 20 met? padovanotas turtas.

36 Šiuo klausimu vis d?lto reikia priminti, kad tik prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas turi kompetencij? nustatyti ir vertinti nagrin?jamos bylos faktines aplinkybes bei aiškinti ir taikyti nacionalin? teis? (žr. 2008 m. rugs?jo 11 d. Sprendimo *Eckelkamp ir kt.*, C?11/07, EU:C:2008:489, 32 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?). Taip pat primintina, kad Teisingumo Teismas turi iš esm?s nagrin?ti tik tuos klausimus, kuriuos nusprend? jam pateikti nacionalinis teismas. D?l atitinkam? nacionalin?s teis?s akt? taikymo Teisingumo Teismas turi atsižvelgti ? nacionalinio teismo nurodytas aplinkybes ir n?ra saistomas vienos iš pagrindin?s bylos šali? samprotavim?, kuriuos nacionalinis teismas tik pakartojo, nepateikdamas d?l j? savo nuomon?s. Taigi, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, o ne Teisingumo Teismas turi nustatyti nagrin?jamos nacionalin?s teis?s normos reikšm? ir poveik? Vokietijos teis?je ir, konkre?iai kalbant, didesn?s neapmokestinamosios sumos, kuri, pateikus prašym?, taikoma ?gij?jams nerezidentams, teisinės pasekmės šiems ?gij?jams.

37 Šiomis aplinkyb?mis darytina išvada, kad savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s teiraujasi, ar SESV 63 ir 65 straipsniai turi b?ti aiškinami taip, kad jie draudžia nacionalin?s teis?s normas, kuriose, kiek tai susij? su nerezident? sudarytais dovanojamo turto sandoriais, numatyta, pirma, nesant atskiros ?gij?jo prašymo, taikyti mokes?i? apskai?iavimo, taikant mažesn? neapmokestinam?j? sum?, tvark?, ir, kita vertus, tokio ?gij?jo prašymu taikyti mokes?i? apskai?iavimo, taikant didesn? neapmokestinam?j? sum?, tvark?, kuri taikoma, kai bent viena dovanojimo sandorio šalis yra rezidentas; kai ši? tvark? pasirenka ?gij?jas nerezidentams, siekiant apskai?iuoti mok?tinus mokes?ius už nagrin?jam? dovanojimo sandor?, atsižvelgiama ? viso to paties asmens tam pa?iam apdovanotajam perduot? turto objekt?, ?gyt? dešimt met? prieš š? dovanojim? ir dešimt met? po jo, vert?s bendr? sum?.

D?l laisvo kapitalo jud?jimo apribojimo egzistavimo

38 Pagal nusistov?jusį Teisingumo Teismo praktik? SESV 63 straipsnio 1 dalis apskritai draudžia kapitalo jud?jimo tarp valstybi? nari? apribojimus (žr. 2015 m. rugs?jo 17 d. Sprendimo *F. E. Familienprivatstiftung Eisenstadt*, C?589/13, EU:C:2015:612, 35 punkt? ir jame nurodyt?

teismo praktik?).

39 Šioje byloje neginijama, kad pagrindinėje byloje nagrinjamas turto dovanojimas yra sandoris, kuriam taikomas SESV 63 straipsnio 1 dalis.

40 Dėl klausimo, ar nagrinjamos teisės normos yra apribojimas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, primintina, kad nacionalinės teisės normos, pagal kurias nustatoma nekilnojamojo turto vertė apskaičiuojant mokesčio, mokėtino įgyjant nekilnojamąjį turtą dovanojimo būdu, suma, gali ne tik atgrasyti nuo atitinkamoje valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto pirkimo, bet ir sumažinti kitos negu minėto turto buvimo valstybės narės rezidento dovanojamo turto vertę (žr. 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Mattner*, C-510/08, EU:C:2010:216, 25 punktą).

41 Šioje byloje iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, pirma, kad pirmas *ErbStG* 2 straipsnio 3 dalį nustatyta apmokestinimo sistema, pagal kurią įgyjantis nerezidentas gali pasinaudoti didesne neapmokestinamąja suma, numatyta dovanojimui sandoriui, kuriuose bent viena šalis yra rezidentas, atveju, yra taikoma pasirinktinai ir, kita vertus, kad įgyjant nerezidentui nusprendus ją pasinaudoti, apskaičiuojant pagal nagrinjamą dovanojimo sandorį mokėtinus mokesčius susumuojama bendra iš to paties asmens dešimt metų prieš šį dovanojimą ir dešimt metų po jo įgytą dovaną vertę, nors dovanojimo sandoriui, kuriu bent viena šalis yra rezidentas, vertė susumuojama tik tuomet, kai šie sandoriai buvo vykdyti per dešimties metų laikotarpį.

42 Dėl minėtos apmokestinimo sistemos pasirenkamojo pobūdžio pažymėtina, kad net darant prielaidą, jog tokia sistema suderinama su Sąjungos teise, iš teismo praktikos išplaukia, kad judėjimo laisvę ribojanti nacionalinė tvarka vis dėlto gali būti nesuderinama su Sąjungos teise, net jeigu jos taikymas yra tik pasirenkamojo pobūdžio. Šiuo aspektu nustatyta galimybė pasirinkti, kuri gali padaryti situaciją suderinama su Sąjungos teise, savaime neištaisytų sistemos, kaip antai tvirtintos ginijamose teisės normose, kuriose numatyta su šia teise nesuderinama apmokestinimo tvarka, neteisėtumo. Taip juo labiau būtų tokiu atveju, kai Sąjungos teisės neatitinkanti apmokestinimo tvarka būtų automatiškai taikoma nesant galimybės mokesčio mokėtojui pasirinkti (2013 m. vasario 28 d. Sprendimo *Beker*, C-168/11, EU:C:2013:117, 62 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

43 Taigi, siekiant prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikti naudingą atsakymą šioje byloje, reikia išnagrinėti, ar apmokestinimo sistema, kaip nustatyta pirmas *ErbStG* 2 straipsnio 3 dalį, atitinka SESV nuostatas, susijusias su laisvu kapitalo judėjimu.

44 Šiuo klausimu, kiek tai susiję su atitinkamą dovanojimo sandoriui, kuriuos atsižvelgiama taikant didesnį neapmokestinamąjį sumą, vertės susumavimo laikotarpio trukmę, pažymėtina, kad, nors dovanojimo sandoriai, kuriuos sudaro nerezidentai, įgyjantį prašymu taikoma didesnė neapmokestinamoji suma atitinka sumą, kuri taikoma dovanojimo sandoriams, kuriuose bent viena šalis yra rezidentas, vis dėlto laikotarpis, per kurį susumuojamos dovanojimo sandorių vertės, skiriasi, atsižvelgiant į tai, ar dovanojimo sandoriai priskiriami pirmajai ar antrajai iš šių kategorijų.

45 Darant tokias prielaidas, kurių turi patvirtinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nesant reikalo nagrinėti klausimo dėl tokios sistemos, kaip numatyta *ErbStG* 2 straipsnio 3 dalyje, kiek ją visam nerezidentų dovanojamam turtui taikomas visiškas apmokestinimas, atitikties, konstatuotina, kad nerezidentų dovanojimo sandoriams taikomas ilgesnis sumavimo laikotarpis nei dovanojimui sandoriams, kuriuose bent viena šalis yra rezidentas, gali lemti, jog pirmajai dovanojimo sandorių kategorijai taikoma didesnė neapmokestinamoji suma nei antrajai šiai sandorių kategorijai, ir dėl to pirmoji dovanojimo sandorių kategorija apmokestinama didesniu dovanojamo turto mokesčiu nei taikomas antros dovanojimo sandorių kategorijos atveju. Tokia sistema apriboja kapitalo judėjimą ir gali sumažinti dovanos, kuri yra šis turto objektas, vertę (pagal analogiją žr. 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Mattner*, C-510/08, EU:C:2010:216, 27

punkt?).

46 Taip pat pažymėtina, kad tokių padėtų dar labiau apsunkina tai, kad skirtingai nei dovanojimo sandorį, kurių bent viena šalis yra rezidentas, atveju, kai apskaičiuojant mokesčius tik ankstesnį dovanojimą vertės gali būti susumuojamos, ir taip apmokestinamajam asmeniui leidžiama numatyti mokėtinus mokesčius, dovanojimo sandorį, kurių šalys yra nerezidentai, atveju susumuojant dovanojimo turto vertę taip pat įskaičiuojamas turtas, kuris bus gytytas praėjus dešimt metų po nagrinėjamo dovanojimo, todėl įgyjant nežinos, kokie bus taikomi dovanojimo mokesčiai. Šiuo klausimu S. Hünnebeck teigia, kad ji neprašė taikyti didesnės neapmokestinamosios sumos pagal *ErbStG* 2 straipsnio 3 dalį pirmiausia dėl šio nenuspėjamumo.

47 Konstatuotina, kad nesant nuspėjamumo nerezidentai gali būti atgrasyti įsigyti Vokietijoje esančio turto arba jį išsaugoti, nes vėliau, dovanojant šį turtą kitiems nerezidentams, ilgesniam laikui pateks netikrumo situacija, kiek tai susiję su mokesčiais, kuriais ateityje ši valstybė narį juos galiausiai apmokestins (pagal analogiją žr. 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Halley*, C-132/10, EU:C:2011:586, 22–25 punktus).

48 Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad, kiek tai susiję su dovanojamo turto vertės susumavimo laikotarpio trukme, kuri atsižvelgiama taikant didesnį neapmokestinamąjį sumą, nerezidentų vykdytą dovanojamo turto sandorį, palyginti su dovanojimo turto sandoriais, kurių bent viena šalis yra rezidentas, mažiau palankus mokestinis vertinimas yra pagal SESV 63 straipsnio 1 dalimi iš principo uždraustas laisvo kapitalo judėjimo apribojimas, bet prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikus teismas turi patikrinti laikotarpio, per kurį įgyjant nerezidentų prašymu gali būti taikoma didesnė neapmokestinamąjį sumą, trukmę, o tai priklauso nuo Vokietijos teisės aiškinimo ir taikymo.

49 Be to, konstatuotina, kad, priešingai, nei teigia Vokietijos vyriausybė, šis skirtingas mokestinis vertinimas negali būti laikomas suderinamu su SESV nuostatomis dėl laisvo kapitalo judėjimo, nes jis susijęs su objektyviai nepanašiomis situacijomis. Konkrečiai kalbant, ši vyriausybė teigia, kad, kiek tai susiję su įgyjant apmokestinimo bazėmis, rezidentų ir nerezidentų situacijos nėra panašios. Šios dvi apmokestinamųjų asmenų kategorijos negali būti vertinamos vienodai atsižvelgiant į teritoriškumo principą.

50 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad, remiantis SESV 65 straipsnio 1 dalies a punktu, SESV 63 straipsnis „nepažeidžia valstybių narių teisės <...> taikyti atitinkamas savo mokesčių įstatymų nuostatas, pagal kurias skiriami mokesčių mokėtojai dėl įgyjant skirtingos padėties gyvenamosios vietos arba kapitalo investavimo vietos atžvilgiu“.

51 Ši SESV 65 straipsnio nuostata, kaip pagrindinio laisvo kapitalo judėjimo principo išimtis, turi būti aiškinama siaurai. Todėl ji negali būti aiškinama taip, kad kiekvienas mokesčių teisės aktas, kuriame daromi skirtumai tarp mokesčių mokėtojų dėl įgyjant gyvenamosios vietos arba dėl valstybės narės, kur jie investuoja savo kapitalą, automatiškai yra suderinamas su Sutartimi (žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Welte*, C-181/12, EU:C:2013:662, 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

52 Iš tiesų paaiškėja SESV 65 straipsnio 1 dalies a punkte numatytą išimtį riboja to paties straipsnio 3 dalis, kur numatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalinės teisės nuostatos „neturi sudaryti laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų, kaip nustatyta [SESV] 63 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar užslėpto apribojimo“ (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Welte*, C-181/12, EU:C:2013:662, 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

53 Taigi reikia atskirti nevienodą požiūrą, leidžiamą pagal SESV 65 straipsnio 1 dalies a

punkt?, ir to paties straipsnio 3 dalyje draudžiam? savavališk? diskriminacij?. Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog tam, kad tokios nacionalin?s mokes?i? teis?s normos, kaip antai nagrin?jamos pagrindin?je byloje, pagal kurias apskai?iuojant dovanojamo turto mokest?, kiek tai susij? su neapmokestinam?ja suma nuo atitinkamoje valstyb?je nar?je esan?io nekilnojamojo turto objekto apmokestinimo baz?s, daromas skirtumas, atsižvelgiant ? tai, ar nuolatin? dovanotojo arba apdovanotojo gyvenamoji vieta yra šioje valstyb?je nar?je, ar abu jie turi nuolatin? gyvenam?j? viet? kitoje valstyb?je nar?je, gal?t? b?ti laikomas suderinamu su Sutarties nuostatomis d?l laisvo kapitalo jud?jimo, b?tina, kad nevienodas vertinimas b?t? susij?s su objektyviai nepanašiomis situacijomis arba kad jis b?t? pateisinamas privalomu bendrojo intereso pagrindu. Be to, kad b?t? pateisinamas, skirtingas ši? dviej? dovanojimo kategorij? vertinimas neturi viršyti to, kas reikalinga nagrin?jamomis teis?s normomis siekiamam tikslui ?gyvendinti (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Welte*, C?181/12, EU:C:2013:662, 44 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?).

54 D?l pagrindin?je byloje nagrin?jam? teis?s norm? iš Teisingumo Teismui pateiktos medžiagos matyti, kad dovanojamo turto mokestis už Vokietijoje esant? nekilnojam?j? turt? pagal *ErbStG* apskai?iuojamas atsižvelgiant ir ? šio nekilnojamojo turto vert? ir ? galimus dovanotojo bei apdovanotojo šeiminius ryšius. Vis d?lto nei vienas, nei kitas iš ši? kriterij? nepriklauso nuo dovanotojo ar apdovanotojo nuolatin?s gyvenamosios vietos. Tod?l, kiek tai susij? su dovanojamo turto mokes?io, mok?tino už Vokietijoje esant? dovanojam? nekilnojamojo turto objekt?, dydžiu, negalima konstatuoti jokio objektyvaus nevienod? mokestin? vertinim? pateisinan?io skirtumo atitinkamai tarp asmen?, iš kuri? n? vienas neturi nuolatin?s gyvenamosios vietos šioje valstyb?je nar?je, situacijos ir situacijos, kai bent vieno iš ši? asmen? nuolatin? gyvenamoji vieta yra šioje valstyb?je. Taigi S. Hünnebeck dukter? situacija panaši ? bet kokio kito ?gij?jo situacij?, kuris dovanojimo b?du ?gyja Vokietijoje esant? nekilnojamojo turto objekt? iš Vokietijos teritorijoje gyvenan?io asmens, su kuriuo j? sieja šeiminis ryšys, bei ? šioje teritorijoje gyvenan?io apdovanotojo situacij?, kuris tokiu b?du ?gyja tok? objekt? iš asmens, kuris šioje valstyb?je negyvena (pagal analogij? žr. 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Mattner*, C?510/08, EU:C:2010:216, 36 punkt?).

55 Iš principo pagal Vokietijos teis?s aktus tiek ?gij?jas, kai dovanojimo sandor? ?vykdo nerezidentai, tiek ?gij?jas, kai bent viena dovanojimo sandorio šalis yra rezidentas, dovanojamo turto mokes?io už Vokietijoje esan?ius nekilnojamojo turto objektus surinkimo tikslais traktuojami kaip apmokestinamieji asmenys. Apskai?iuojant šiuos mokes?ius pagal šias teis?s normas nerezident? sudaryti dovanojamo turto sandoriai ir dovanojamo turto sandoriai, kuri? bent viena šalis yra rezidentas, skirtingai traktuojami tik tiek, kiek tai susij? su laikotarpiu, ? kur? atsižvelgiama taikant neapmokestinam?j? sum? nuo apmokestinimo baz?s. Ta?iau negin?ijama, kad mokestin? klas? bei mokes?io tarifas abiej? dovanojimo sandori? kategorij? atveju nustatomi pagal tas pa?ias taisykles (pagal analogij? žr. 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Mattner*, C?510/08, EU:C:2010:216, 37 punktas).

56 Jeigu pagal nacionalin?s teis?s normas dovanojimo b?du ?gyto ir atitinkamoje valstyb?je nar?je esan?io nekilnojamojo turto apmokestinimo tikslais vienodai traktuojami, viena vertus, tok? turto objekt? iš dovanotojo ne rezidento ?gij? apdovanotieji ne rezidentai ir, kita vertus, tok? turto objekt? iš dovanotojo rezidento ?gij? apdovanotieji nerezidentai arba rezidentai bei tok? turto objekt? iš dovanotojo nerezidento ?gij? apdovanotieji rezidentai, d?l to paties apmokestinimo šiose teis?s normose, nepažeidžiant S?jungos teis?s reikalavim?, negalima ?tvirtinti skirtingo poži?rio ? šiuos apdovanotuosius, kiek tai susij? su neapmokestinamosios sumos taikymu šio nekilnojamojo turto objekto apmokestinimo bazei. Išskyrus laikotarp?, ? kur? atsižvelgiama taikant neapmokestinam?j? sum?, kuria gali pasinaudoti ?gij?jas, vienodai traktuodamas dovanojimus ši? dviej? asmen? kategorij? naudai, nacionalini? ?statym? leid?jas pripažino, kad dovanojamo turto mokes?io surinkimo b?d? ir s?lyg? aspektu tarp ši? kategorij? n?ra jokio objektyvaus pad?ties skirtumo, kuris pateisint? skirting? vertinim? (pagal analogij? žr. 2010 m. balandžio 22 d.

Sprendimo *Mattner*, C?510/08, EU:C:2010:216, 38 punkt?).

57 Žinoma, reikia pripažinti, kad, kaip teigia Vokietijos vyriausyb?, dovanojamo turto apmokestinimo baz?, taikoma apdovanotajam nerezidentui, kuris ribotai apmokestinamas dovanojamo turto mokes?iu Vokietijoje, iš principo yra mažesn? nei dovanojamo turto apmokestinimo baz?, kuri taikoma apdovanotajam rezidentui ar nerezidentui, kuris šioje valstyb?je nar?je neribotai apmokestinamas šiuo mokes?iu (pagal analogij? žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Welte*, C?181/12, EU:C:2013:662, 52 punkt?).

58 Ta?iau ši aplinkyb? negali paneigti pirma pateikt? išvad?, kaip matyti iš Teisingumo Teismo praktikos (žr. pirmiausia 2014 m. rugs?jo 3 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C?127/12, nepaskelbtas Rinkinyje, EU:C:2014:2130, 77 ir 78 punktus), ypa? kadangi laikotarpis, ? kur? atsižvelgiama pagal pagrindin?je byloje nagrin?jam? teis?s norm? taikant neapmokestinam?j? sum? nuo apmokestinimo baz?s, nekinta pagal dovanojamo turto apmokestinimo baz?s sum?, o išlieka toks pat, neatsižvelgiant ? min?t? sum?.

59 Iš to matyti, jog kadangi atitinkamas laikotarpis, ? kur? atsižvelgiama taikant neapmokestinam?j? sum?, nepriklauso nuo apmokestinimo baz?s sumos, bet gali b?ti taikomas ?gij?jui d?l jo, kaip apmokestinamojo asmens, statuso, dalinis ?gij?jo nerezidento, kuris gauna dovan?, apmokestinimas n?ra aplinkyb?, kuri, atsižvelgiant ? š? laikotarp?, lemia objektyviai skirting? šio ?gij?jo situacij?, palyginti su ?gij?jo nerezidento, kuris gauna dovanojam? turt? iš ?gij?jo rezidento, situacija arba ?gij?jo rezidento, kuris dovanojam? turt? gauna iš dovanotojo nerezidento, situacija (pagal analogij? žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Welte*, C?181/12, EU:C:2013:662, 55 punkt?).

60 Galiausiai reikia išnagrin?ti, ar kapitalo jud?jimo apribojimai, kaip nurodyti šio sprendimo 48 punkte, gali b?ti objektyviai pateisinami kuriuo nors privalomu bendrojo intereso pagrindu.

D?l apribojimo pateisinimo remiantis privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais

61 D?l apribojimo, kuriuo nerezidentai traktuojami mažiau palankiai, kiek tai susij? su dovanojamo turto vert?s susumavimo laikotarpiu, ? kur? atsižvelgiama taikant didesn? neapmokestinam?j? sum?, pateisinimo galimai taikytinu bendrojo intereso pagrindu, Vokietijos vyriausyb?s pateikti motyvai n?ra pagr?sti.

62 Pirma, kalbant apie motyv?, susijus? su b?tinybe užtikrinti Vokietijos mokes?i? sistemos vientisum?, primintina, kad iš teismo praktikos iš ties? matyti, jog šis motyvas gali pateisinti naudojimosi pagrindin?mis Sutartyje garantuojamomis teis?mis apribojim?. Vis d?lto tam, kad toks pateisinimas b?t? tinkamas, reikia ?rodyti tiesiogin? ryš? tarp atitinkamos mokes?i? lengvatos ir jos kompensavimo konkre?iu apmokestinimu (žr. min?to 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Mattner* C?510/08, EU:C:2010:216, 53 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?).

63 Taigi, šiuo atveju, pakanka konstatuoti, kad, nors Vokietijos vyriausyb? tik bendrai nurodo, kad pri?mus *ErbStG* 2 straipsnio 3 dal? buvo padarytas apdovanot?j? asmen? apmokestinimo tvarkos „visiškas pakeitimas“ ir kad visa nauda ir tr?kumai, susij? su vienos ar kitos asmen? apmokestinimo tvarkos, kuri? gali pasirinkti ?gij?jas nerezidentas, taikymu „vienas kit? kompensuoja“, ji ne?rod?, kaip per 20 met? dovanoto turto vert?s suma, kai ?gij?jas prašo taikyti didesn? neapmokestinam?j? sum?, gali b?ti laikoma tinkama priemone užtikrinti mokes?i? sistemos vientisumo tiksl?. Šiuo klausimu pažym?tina, kad mokestin? nauda, atsirandanti, siekiant taikyti didesn? neapmokestinam?j? sum?, atsižvelgiant ? dešimties met? prieš dovanojimo sandor?, kurio bent viena šalis yra Vokietijos rezidentas, n?ra kompensuojama jokių konkre?iu apmokestinimu dovanojamo turto mokes?iu (pagal analogij? žr. 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Mattner*, C?510/08, EU:C:2010:216, 54 punkt?, ir 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Welte*

, C-181/12, EU:C:2013:662, 60 punkt?).

64 Iš to matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama teisės norma, kaip nurodyta šio sprendimo 48 punkte, negali būti pateisinama bėtinybe išsaugoti Vokietijos mokesčių sistemos vientisumą.

65 Antra, kiek tai susiję su teritoriškumo principu ir nurodyta bėtinybe tolygiai paskirstyti apmokestinimo kompetencijų valstybėms narėms grindžiamu pateisinimu, primintina, kad tai yra teisėtas Teisingumo Teismo pripažintas tikslas (2013 m. lapkričio 7 d. Sprendimo K, C-322/11, EU:C:2013:716, 50 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

66 Vis dėlto pažymėtina, kad šiuo atveju skirtingas vertinimas, susijęs su laikotarpiu, kurį atsižvelgiama taikant neapmokestinamųjų sumų, išplaukia vien iš atitinkamų Vokietijos teisės aktų taikymo (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Arens-Sikken*, C-43/07, EU:C:2008:490, 41 punkt?). Be to, Vokietijos vyriausybė neigė, kad šis skirtingas vertinimas yra būtinas siekiant užtikrinti Vokietijos Federacinės Respublikos kompetencijų apmokestinimo srityje. Taigi, Vokietijos vyriausybė klaidingai rėmėsi šiuo pateisinimu.

67 Taigi, konstatuotina, kad šiuo atveju nerodyta, kad apribojimas, kaip antai nustatytas šio sprendimo 48 punkte, leidžia pasiekti šio sprendimo 44 punkte nurodytus bendrojo intereso tikslus, kurių, Vokietijos vyriausybės teigimu, ji siekia.

68 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia nacionalinės teisės normas, kuriose, kiek tai susiję su nerezidentų sudarytais dovanojimo sandoriais, nesant atskiro šioje byloje prašymo numatyta vadovautis mokesčių apskaičiavimo tvarka, kai taikoma mažesnė neapmokestinamoji suma. Pagal šiuos straipsnius taip pat bet kuriuo atveju draudžiamos nacionalinės teisės normos, pagal kurias tokio šioje byloje prašymo numatoma vadovautis mokesčių apskaičiavimo, taikant didesnę neapmokestinamųjų sumų, tvarka, taikoma dovanojimo sandoriams, kurių bent viena šalis yra rezidentas, pagal kurių šioje byloje nerezidentui leidžiama apskaičiuojant mokesčius, kurie turi būti sumokėti už nagrinjamą dovanojimo sandorį, pasirinkti susumuoti šio šioje byloje iš to paties asmens per dešimt metų prieš dovanojimą ir dešimt metų po jo gyto turto vertes.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

69 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija), nusprendžia:

SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia nacionalinės teisės normas, kuriose, kiek tai susiję su nerezidentų sudarytais dovanojimo sandoriais, nesant atskiro šioje byloje prašymo numatyta vadovautis mokesčių apskaičiavimo tvarka, kai taikoma mažesnė neapmokestinamoji suma. Pagal šiuos straipsnius taip pat bet kuriuo atveju draudžiamos nacionalinės teisės normos, pagal kurias tokio šioje byloje prašymo numatoma vadovautis mokesčių apskaičiavimo, taikant didesnę neapmokestinamųjų sumų, tvarka, taikoma dovanojimo sandoriams, kurių bent viena šalis yra rezidentas, pagal kurių šioje byloje nerezidentui leidžiama apskaičiuojant mokesčius, kurie turi būti sumokėti už nagrinjamą dovanojimo sandorį, pasirinkti susumuoti šio šioje byloje iš to paties asmens per dešimt metų prieš dovanojimą ir dešimt metų po jo gyto turto vertes.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių?.